

‘Heel dankbaar, na 70 jaar zag ik mijn vader terug’

Nieuws wo 26 jul., 13:28

BOSKOOP – Toen zijn vader stierf, was hij pas dertien. Maar Kees van Leeuwen, nu 83, weet het nog heel goed. Geboren en getogen in Boskoop, woonde hij lange tijd elders. Tot hij vorig jaar terugkeerde en het graf van zijn vader wou bezoeken. En het niet meer kon vinden. Maar toen waren daar de vrijwilligers van de Oude Begraafplaats. “Ik ben hen heel dankbaar.”

Kees van Leeuwen (83) bij de opgeknapte grafsteen van zijn vader. Zelf is hij nu ook vrijwilliger op de begraafplaats. (Foto: Morvenna Goudkade)

Door Morvenna Goudkade

Geboren Boskoper Kees van Leeuwen woonde lange tijd in Benschop, maar kwam afgelopen september terug, samen met zijn vrouw. “Ons huis werd te groot, we hebben nu een fijn appartement aan de Gouwe”, vertelt Van Leeuwen. Zijn terugkeer inspireerde hem om het graf van zijn vader weer eens te bezoeken. Die stierf in 1953, op 46-jarige leeftijd. “Heel jong. Mijn vader was boomkweker en kreeg kanker. De dokters hebben hem nog opengemaakt, maar ook gauw weer dichtgemaakt. Er was niets meer aan te doen.” Zijn vader werd ter aarde besteld op de Oude Begraafplaats aan het Reijerskoop in Boskoop. Van Leeuwen herinnert het zich als de dag van gisteren. “Ik zie mezelf nog staan, zo ongeveer waar ik nu sta. Ik zag hoe mijn vader kist in de grafkuil zakte.” Hij

vertelt het bij de teruggevonden en opgeknapte grafsteen van zijn vader Bart. Maar daar ging wel iets aan vooraf. Want toen Van Leeuwen vorig jaar kwam zoeken naar het graf, kon hij dat niet vinden. “Ik ben er verschillende keren geweest, heb uiteindelijk mijn vriend Evert Voskuilen ingeschakeld. Die ging het nakijken in het archief, een boek met namen, nummers en paden, maar mijn vader stond er niet in.”

‘De zerk was scheefgezakt, met mos begroeid, de tekst niet meer te lezen’

Uiteindelijk werd het graf toch gevonden. Aan de buitenrand van de begraafplaats. “De zerk was scheefgezakt, met mos begroeid, de tekst was bijna niet meer te lezen. Uiteindelijk konden we de naam Van Leeuwen ontcijferen”, vertelt de Boskoper. Goede vriend Evert bleek lid van een vrijwilligersclubje, de Stichting Oude Begraafplaats Boskoop, waarbij vrijwilligers de begraafplaats wekelijks onderhouden. “De vrijwilligers hebben vervolgens de steen van mijn vader schoongemaakt en opgeknapt, waarbij ook het opschrift weer gerestaureerd is, net als de lauwertak op de steen”, zegt Van Leeuwen. Hij is hen eeuwig dankbaar, zegt hij. “Ik vond het heel mooi. Na 70 jaar zag ik mijn vader weer terug.”

Hij werd gevraagd of hij misschien ook mee wilde helpen. “Ze zochten nog vrijwilligers. Ik dacht aan mijn vader en ik zei: ja natuurlijk.” Kees is nu ook lid van de vrijwilligersclub. Met elkaar wordt wekelijks de begraafplaats onderhouden, in aanvulling op het groot onderhoud door de gemeente Alphen. Het wordt steeds mooier hier, vindt Van Leeuwen. Hij wijst op de schelpenpaden die momenteel worden aangelegd, een project waar hij zelf bij betrokken is. “Bij de club doet iedereen waar hij goed in is, vertelt hij. “Zo hou ik van tuinieren, dus ik ben groenvrijwilliger. Er zijn ook mensen, Evert Voskuilen en Meindert Bakker, die het letterschilderen beoefenen. Zij kunnen op beschadigde zerken het opschrift weer terugbrengen.” Voorzitter Frank Snijdewint vertelt dat de Oude Begraafplaats zo’n 800 graven telt. “In de bijna 15 jaar dat onze stichting bestaat, is al veel werk verricht. Als er een nabestaande komt, zoals Kees, gaat dat even voor. Dan geven we zo’n graf voorrang.” De Stichting heeft momenteel vijftien vrijwilligers en wil graag uitbreiden. “We zoeken mannen en vrouwen. Ook jongeren”, zegt de voorzitter. Kees van Leeuwen is intussen elke vrijdagmiddag van de partij. “Dit is een prachtige plek, een gemeentelijk monument. Het is fijn om hieraan te kunnen bijdragen. De vrijwilligers doen heel goed werk, dat heb ik zelf ondervonden.”